

חיים האוזר

תר"ץ - תשל"ד

1930-1973

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית,
מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים
משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבן
ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים
את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית.
התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות
על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים :
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה , משרד החינוך
ארגון יד לבנים
ביה"ס אורט חלל ותעופה
המכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

כתיבה ועריכה התלמידות: ליהי סופר ועדי עמר מביה"ס אורט חלל ותעופה
לווי הנחייה פרח ההוראה: מיטל חרירי מהמכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

סמל חיים האוזר ז"ל

5.5.1930 - 8.11.1973

יזכור

אל מלא רחמים, שוכן במרומים,
המצא מנוחה נכונה, על כנפי השכינה,
במעלות קדושים וטהורים, כזוהר
הרקיע מזהירים,
את נשמת חיים האוזר בן בת שבע
ושמואל שהלך לעולמו, בעבור שנדבו
צדקה בעד הזכרת נשמתו,
בגן עדן תהא מנוחתו
לכן בעל הרחמים יסתירהו בסתר
כנפיו לעולמים,
ויצרך בצרור החיים את נשמתו.
יי הוא נחלתו,
וינוח בשלום על משכבו, ונאמר אמן.

אלבום זה מוקדש לזכרו של
סמל חיים האוזר ז"ל
בן בת-שבע ושמואל
אשר נפל במהלך מלחמת יום הכיפורים
ביום י"ג בחשון תשל"ד (08.11.1973)
בן 43 בנופלו
מקום מנוחתו : בית העלמין הצבאי קריית שאול

חיים, בן בת-שבע ושמואל זיכרונם לברכה, נולד
ביום ז' באייר תר"ץ (5.5.1930), בעיר רזבדוב
שבפולין. הוא למד בבתי-ספר שונים בפולין וברוסיה
ובמקביל למד לימודי קודש בחדר.

קורות חיו

ילדותו של חיים עברה עליו בנדודים תמידיים מפחד רדיפות הנאצים. עם פרוץ המלחמה גורשו חיים ומשפחתו, יחד עם שאר יהודי העיירה, לעיר לבוב בגאליציה המזרחית, שהייתה תחת שלטון רוסי. ערב מלחמת העולם השנייה, הייתה לבוב הקהילה היהודית השלישית בגודלה בפולין, עם יותר ממאה אלף יהודים, כאשר הגדולות ממנה הן הקהילות ורשה ולודז'.

פרוץ המלחמה

עם פלישת הגרמנים לברית המועצות ביוני 1941 היה אזור העיר לבוב אחד מהראשונים שנכבשו. כעשרת אלפים יהודים ברחו מלבוב בעקבות הצבא הסובייטי אל תוככי ברית המועצות. 6,000 יהודים נרצחו כבר בימים הראשונים לכיבוש העיר על ידי הנאצים ומשתפי פעולה מהאוכלוסיה האזרחית בשני פוגרומים.

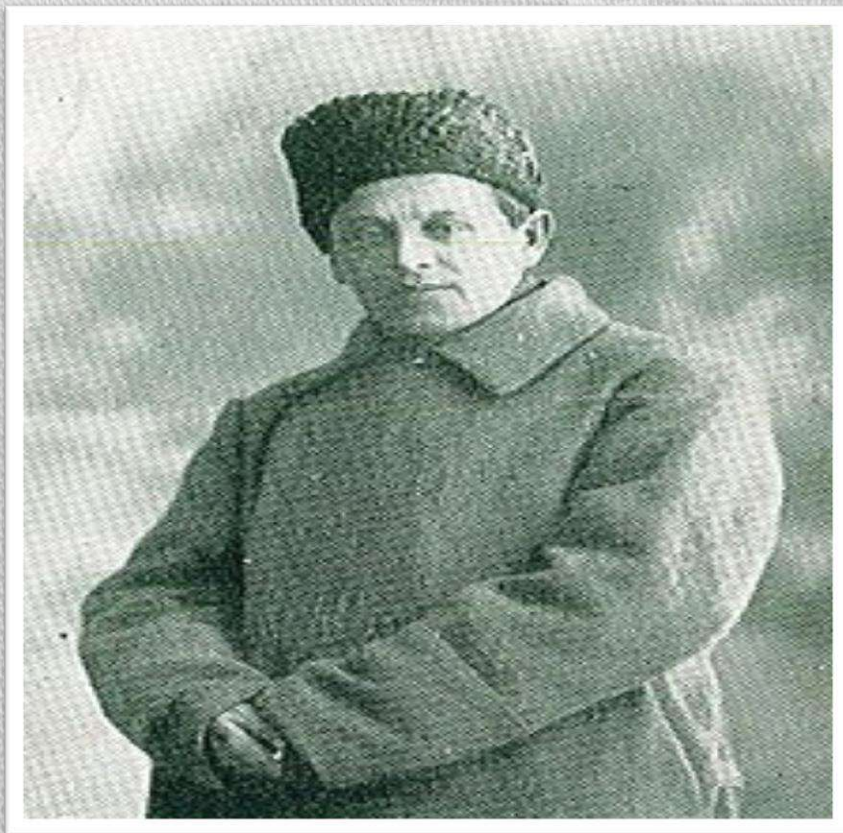
הפוגרום הראשון

מיד עם כניסתם של הגרמנים לעיר, ארגנו יחידות האיינזצגרופן בשיתוף עם לאומנים אוקראינים פוגרום, כביכול כתגובה לרציחתם של כ-2,000 עד 10,000 אסירים בידי הנ.ק.ו.ד. (קומיסריון הפנים העממי של ברית המועצות). מרבית הקורבנות מקרב האסירים היו אוקראינים. אף על פי שבין קורבנות הנ.ק.ו.ד. היו גם יהודים, אלו הואשמו על ידי חלק מהאוקראינים בשיתוף פעולה עם הסובייטים. טרם מעשי הטבח, הפיצו הגרמנים והאוקראינים שמועות הקושרות את היהודים לרצח אסירים פוליטיים אוקראינים. בכך שלהבו את ההמון, שהחל במעשי תקיפה, התעללות, עינויים ורצח של יהודים, ובאונס של נשים יהודיות תוך כדי תיעוד המעשים על ידי חיילים.

פוגרום שני – ימי פטליורה

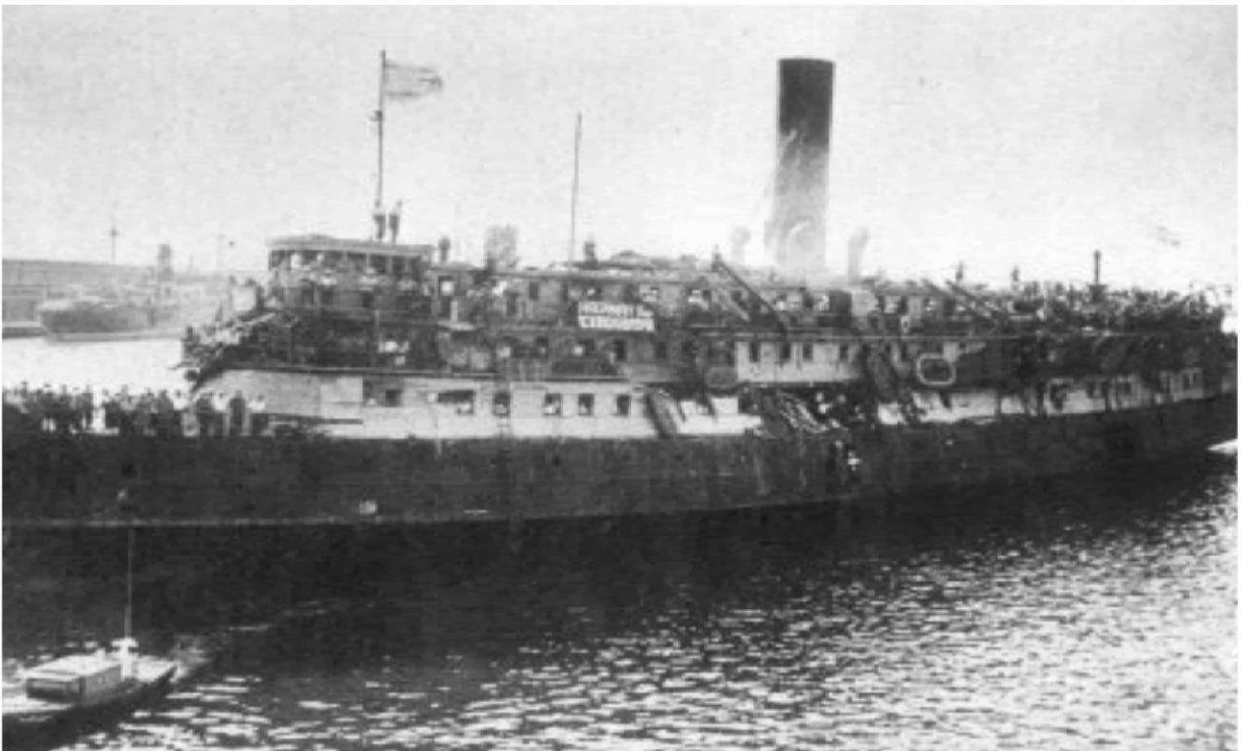
פוגרום שני התרחש בעיר בסוף חודש יולי 1941, וזכה לכינוי "ימי פטליורה", על שמו של המנהיג האוקראיני סימון פטליורה, שהנהיג את הממשלה הלאומנית בעת הפרעות ביהודים ב-1919, ונחשב לגיבור לאומי בעיני הלאומנים האוקראינים. הוא נורה ונהרג בפריז בידי שלום שוורצבארד, יהודי אוקראיני אשר התנקש בו לאור יום. שוורצבארד הסגיר את עצמו מיד למשטרה הצרפתית וזוכה בבית המשפט עם חשיפת הזוועות.

סימון פטליורה

עלייתו לארץ ישראל

בשנת 1946 עזב עם משפחתו את פולין ויצא בדרכו לארץ-ישראל. הוא שהה כשנה בבולוניה ובשנת 1947 הגיע סוף סוף לארץ. בארץ החליט לנטוש את תנועת "המזרחי" שהיה חבר בה, ולעבור לתנועת "השומר הצעיר" יחד עם מספר חברים, שעלו יחד אתו מפולין. הוא עזב את הזרם הדתי והצטרף לקיבוץ "שער העמקים".

העלייה מפולין לארץ ישראל

תנועת המזרחי

תנועה פוליטית ציונית דתית, שקמה בשנת 1902. קבוצת ציונים דתיים בהנהגת הרב יצחק יעקב ריינס קבעה כי רק בשמירת המצוות יישמר העם היהודי. הקבוצה החליטה להמשיך לפעול על פי עקרונותיה במסגרת התנועה הציונית. ב-22 בינואר 1957 התאחדה עם הפועל המזרחי "למפלגה הדתית לאומית- המזרחי הפועל המזרחי". המילה מזרחי היא מעין נוטריקון של: מרכז רוחני.

השימוש הראשון במושג זה נעשה על ידי הרב שמואל מוהליבר בשנת תרנ"ג (1893), כאשר ייסד את המזרחי"י – מרכז רוחני כמרכז הסברה ותעמולה לטובת הרעיון הציוני, אך בשלב זה לא היה מדובר בתנועה פוליטית. סיעת המזרחי הוקמה במסגרת ההסתדרות הציונית בשנת תרס"ב (1902). הקמתה הייתה אחת התגובות של היהדות האורתודוקסית לציונות החילונית: הסיעה הדמוקרטית שקמה בקונגרס הציוני החמישי תבעה להקדיש משאבים לחינוך חילוני, דבר שפגע בעקרונות הדת, איים על כספי החלוקה ואיים להותיר את היהודים האורתודוקסים של אירופה מחוץ לגוף גדול שטוען לייצוג העם היהודי.

המשך תנועת המזרחי

תנועת המזרחי הוקמה תוך שיתוף פעולה עם הרצל, אשר השתדל לספק לה מימון. הוא ראה בתנועה פוטנציאל רב, ומאידך המזרחי היה בעל ברית נאמן של הרצל בשתי שנותיו האחרונות ותמך בכל צעדיו, כולל תוכנית אוגנדה. רעיונות התנועה היו לא רק להחזיר לעם את חירותו המדינית בארצו ואת לשונו אלא גם את תורתו. ישנו קשר חזק בין ארץ ישראל, עם ישראל ותורת ישראל: שלושת מרכיבים אלו משלימים זה את זה. התנועה הציונית קמה משום שהגלות אינה יכולה לשמש מקום מושב ליהודים אך תפקיד התנועה אינו רק בשמירה על קיומו הפיסי של העם אלא הציונות היא תנועת תשובה והיטהרות ליהדות המסורתית ומהווה תרופה גם למצוקה הרוחנית של העם. רעיונותיה ותכניותיה של התנועה הציונית מבוצעים ומונהגים אמנם בידי חילוניים, אך יש להם ערך דתי חשוב. הרב ריינס שלל את העמדה החרדית המסוגרת בפני הלאומיות החילונית כמו גם את המתבוללים המתנכרים לעם. הוא ראה משהו בציונות שיכול לתקן את המצב ולכן סבר כי תפקידה של הציונות הדתית לפשר בין היהדות החרדית לבין היהדות החילונית.

תנועת השומר הצעיר

תנועת הנוער ציונית הראשונה בעם היהודי. התנועה הוקמה בשנת 1913 על ידי קבוצת נערים ונערות יהודים, שביקשו למצוא דרך חדשה לחבריהם ולשאר בני עמם. התנועה פועלת במאות מוקדים בישראל וברחבי העולם ומקיימת פעילות חינוכית שבסיס רעיונה: "תיקון אדם-תיקון עולם".

ראשיתה בגליציה שבפולין (חלק מהאימפריה הרוסית באותם ימים), בה נאספו צעירות וצעירים יהודים לקבוצות, נפגשו לפעולה ולמדו מפיו של מדריך ציונות, שיתוף והגשמה. תוך מספר שנים התפשטה התנועה לעשרות ומאות קנים ברחבי פולין ומשם ל-35 מדינות.

מאפייני תנועת השומר הצעיר

מגן דוד - מסמל את הקשר ליהדות, לעם היהודי ולמדינת ישראל.

שלושת הקווים הלבנים במשולשי מגן דוד – מסמלים את שלושת ערכי התנועה המרכזיים: ציונות, סוציאליזם ואחוות עמים.

פלר דה ליס – מסמל את הצופיות, שהיא עמוד – תווך ברוח התנועה.

עלי עץ האלון – מסמלים את הטבע, ואת השורשיות הארץ הישראלית.

עלי עץ הזית – מסמלים את השלום.

הצבע האדום – מסמל את השקפת העולם השמאלית, ואת הקשר לסוציאליזם הבינלאומי.

הקשר – מסמל את איחודם של כל הערכים לכלל השקפת עולם אחת.

חזק ואמץ – סיסמת התנועה.

המשך תנועת השומר הצעיר

בארץ הקימה תנועת השומר הצעיר 85 קיבוצים והייתה לתנועת הגשמה. במרוצת השנים יצרה מפעלים חברתיים וחינוכיים אשר תרמו לבניין המפעל הציוני והחברה הישראלית. התנועה מתקיימים תחומי העשייה הבאים: תנועת הנוער הארץ, המונה למעלה מ-100 קנים בהם מתחנכים כעשרת אלפי הני נוער; תנועת הנוער בעולם, המונה 42 קנים ב-21 מדינות; פעילויות חברתיות במסגרת קבוצת חבצלת ותנועת הבוגרים של השומר הצעיר המונה מאות חברים.

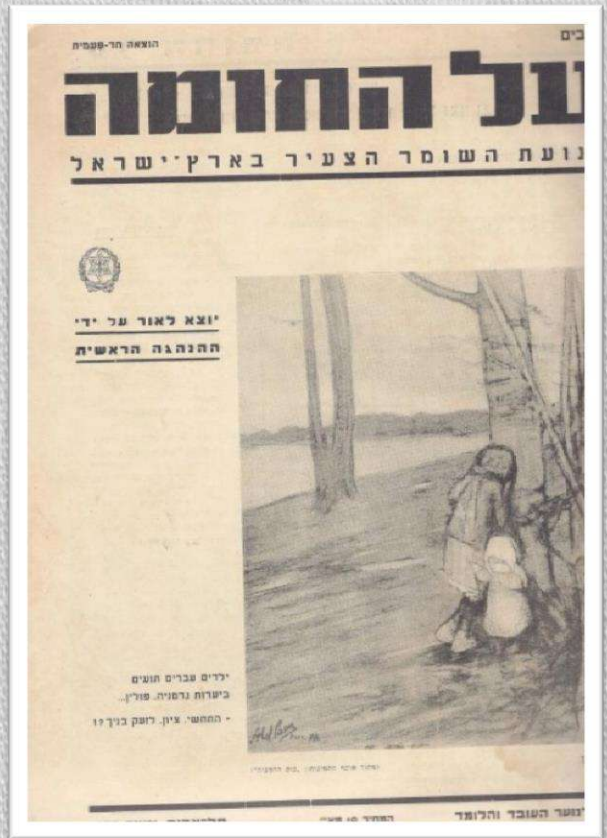
לאורך השנים, הקימה תנועת השומר הצעיר מפעלי חינוך, חברה ותרבות ברוח ערכיה. ביניהם: *צוותא - מרכז לתרבות מתקדמת. *מרכז הסמינרים גבעת חביבה. *עיתון על המשמר. *הוצאת ספרים - ספרית פועלים. *מפלגת השומר הצעיר. *אגיאל - חטיבת ערבית בשומר הצעיר. *מורשת - בית עדות ע"ש מרדכי אנילביץ'. *ארכיון יד יערי.

תנועת השומר הצעיר

תנועת השומר הצעיר

גיוס לצה"ל

במחצית אוגוסט 1948 נקרא חיים לשרת בצה"ל, שהיה בראשית התארגנותו ועמד בפרץ כדי להדוף את צבאות הערבים שפלשו לארץ. חיים השתתף בקרבות רבים במלחמת השחרור ואך בנס יצא מהם ללא פגע. במהלך שירותו עבר קורס נהגים בחיל התותחנים ושירת כנהג-רכב גורר גם לאחר ששוחרר משירות סדיר. כנהג גורר תותחים השתתף בכל מלחמות ישראל; במלחמת "קדש" נמנה עם הכוחות שפרצו לסיני וגם במלחמת ששת הימים נלחם בגזרה הדרומית.

במלחמה ששת הימים נפצע חיים ברגליו באופן קל ולאחר תקופת אשפוז קצרה בבית חולים החלים מפצעיו. לאחר שנים של שירות בחיל התותחנים הועבר לחיל ההספקה, כנהג רכב כבד, שתפקידו להוביל ציוד, מזון ותחמושת לכוחות הלוחמים. במלחמת יום הכיפורים השתתף חיים בקרבות הבלימה בסיני ואחרי-כן בקרבות הפריצה אל מעבר לתעלת סואץ.

מלחמת השחרור(העצמאות)

מלחמת העצמאות (נקראת גם מלחמת השחרור, מלחמת הקוממיות, מלחמת תש"ח, ומלחמת 1948) החלה ב-30 בנובמבר 1947. מיד לאחר שתוכנית החלוקה התקבלה בעצרת האו"ם, פתחו ערביי ארץ ישראל בהתקפות כנגד היישוב היהודי בארץ ישראל כדי למנוע את יישומה. היקף הלחימה הוגבל מאוד בשל נוכחות הצבא הבריטי, שהיה בתהליך של פינוי כוחותיו משטח ארץ ישראל המנדטורית. החל מראשית אפריל 1948 עבר כוח המגן העברי למתקפה באזורים שונים בא"י, ועד השלמת פינוי הצבא הבריטי ותום המנדט, הביסו את הכוחות הערביים הבלתי סדירים, שעמדו מולם.

*תוכנית החלוקה היא תוכנית שהציעה ועדת אונסקו"פ מטעם האו"ם לחלוקת ארץ ישראל ממערב לנהר הירדן לשתי מדינות, יהודית וערבית, ולשטח בינלאומי.

מפת תוכנית
החלוקה

מלחמת השחרור(העצמאות) - המשך

ב- 14 במאי 1948, יומו האחרון של המנדט הבריטי, הכריזה הנהגת היישוב היהודי על הקמת מדינה יהודית בא"י. למחרת פלשו לתחומי ארץ ישראל המנדטורית, הצבאות הסדירים של מספר מדינות ערביות (סוריה, עיראק, עבר הירדן ומצרים) בסיוע כוחות צבא קטנים יחסית מלבנון וערב הסעודית, ובכך החל השלב השני של מלחמת העצמאות. הלחימה בפועל בין הצבא הישראלי, לבין הצבאות הערביים בשטח א"י, הסתיימה כבר בינואר 1949, אך המלחמה תמה רשמית רק ב-20 ביולי 1949, עם חתימת הסכם שביתת הנשק האחרון בין ישראל לשכנותיה הערביות.

מלחמת השחרור(העצמאות) - המשך

ישראל ועבר הירדן (ממלכת ירדן של ימינו) היו המרוויחות העיקריות מהמלחמה(לפחות מהבחינה הטריטוריאלית) ואילו ערביי ארץ ישראל היו המפסידים העיקריים. במהלך המלחמה ספגו הכוחות הצבאיים של היישוב היהודי בא"י (ממאי 1948 צבא הגנה לישראל) והאוכלוסייה האזרחית היהודית, יותר מ-6,000 הרוגים, והערבים הפלסטינים, ספגו אף הם אבדות ניכרות. בנוסף לכך, במהלך המלחמה נאלצו מאות אלפי תושבים ערבים לעזוב את בתיהם בנסיבות שונות, והפכו לפליטים.

קטעי עיתונות – מלחמת השחרור

הכרזת העצמאות

ביום שישי, ה' באייר התש"ח, 14 במאי 1948 כשמונה שעות לפני סיום המנדט הבריטי בהתאם להחלטת החלוקה של עצרת האו"ם מכ"ט בנובמבר 1947, הכריז דוד בן-גוריון על הקמת מדינת ישראל ונחתמה מגילת העצמאות.

תוצאות המלחמה

כ-20 יישובים יהודיים פונו או נכבשו על ידי הערבים במהלך המלחמה. בערך מחציתם נכבשו חזרה, וישוב אחד (משמר הירדן) הוחזר בהסכמי הפסקת האש. 'הקו הירוק' נקבע כגבול הפסקת אש.

ירושלים, שעל פי תוכנית החלוקה הייתה אמורה להיות עיר בינלאומית, נחלקה לשניים כאשר ישראל התבססה בחלקה המערבי (המודרני), שהיה יהודי ברובו לפני המלחמה וירדן כבשה את החלק המזרחי, שכלל בין היתר את העיר העתיקה, הר הבית והכותל המערבי.

גדר גבול ומעברי גבול הוקמו באמצע העיר. הר הצופים, על האוניברסיטה העברית ובית הקברות שבו, נשאר מובלעת בשליטת ישראל בתוך העיר המזרחית. ישראל הכריזה על ירושלים כבירתה, והעבירה אל ירושלים המערבית את מוסדות השלטון.

בזכות האנשים שהקריבו את חייהם במלחמה זו, נוצרה מדינתנו, ועל כן, הם "מגש הכסף" שעליה ניתנה לנו מדינת היהודים.

התקווה

כל עוד בִּלְבָב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמָיָה
וּלְפָאֲתֵי מְזֻרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה.

עוֹד לֹא אֲבָדָה תִּקְוַתֵּנוּ
הַתִּקְוָה בֵּת שְׁנוֹת אֲלָפִים
לְהִיּוֹת עִם חִפְשֵׁי בְּאֶרֶצֵּנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

שיר הרעות

כי רעות שכזאת לעולם
לא תתן את לבם לשפח.

על הנגב יורד ליל
הסתיו ומצית כוכבים
חרש חרש
עת הרוח עובר על הסף
עננים מהלכים על הדרך
כבר שנה לא הרגשנו כמעט
איך עברו הזמנים בשדותינו
כבר שנה ונותרנו מעט
מה רבים שאינם כבר בינינו
אך נזכור את כולם
את יפי הבלורית והתואר
כי רעות שכזאת לעולם

כי רעות שכזאת לעולם
לא תיתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
את תשובי בינינו לפרוח
הרעות נשאנוך בלי מילים
אפורה עקשנית ושותקת
מלילות האימה הגדולים
את נותרת בהירה ודולקת
הרעות כנערייך כולם
שוב בשמך נחייך ונלכה
כי רעים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לזכר

פציעתו הראשונה

במלחמת ששת הימים חיים נלחם בגזרה הדרומית. במלחמה זו נפצע חיים ברגליו באופן קל ולאחר תקופת אשפוז קצרה בבית חולים החלים מפצעיו. הוא מילא את תפקידיו בנאמנות ובאחריות ומפקדיו היו מרוצים ממנו כחייל וכאדם. מעולם לא שמעו אותו מתלונן או מבקר, והוא השתדל תמיד לעשות כמיטב יכולתו. כמו בחיים האזרחיים, כך גם ביחידתו בצבא היה אהוב על חבריו לנשק וזכה לכבוד ולהערכה כנים.

מלחמת ששת הימים

מלחמת ששת הימים הייתה מלחמה שנערכה מבוקר 5 ביוני עד ליל 10 ביוני 1967 (כ"ו באייר - ב' בסיוון ה'תשכ"ז). המלחמה נערכה בין ישראל לבין מצרים, ירדן וסוריה, שנעזרו במדינות ערביות נוספות: עיראק, לבנון, ערב הסעודית, לוב, סודאן, תוניסיה, מרוקו ואלג'יריה.

המלחמה החלה ב"מבצע מוקד"- תקיפה ישראלית על חיל האוויר המצרי. זאת לאחר תקופת המתנה מתוחה, שבה נעשו ניסיונות להימנע ממלחמה. במהלך המלחמה כבשה מדינת ישראל שטחים נרחבים בסיני, רצועת עזה, רמת הגולן, יהודה ושומרון ומזרח ירושלים. השטח הכולל שנכבש גדול פי שלושה משטחה של מדינת ישראל לפני המלחמה.

סיום המלחמה וסיכומה

ישראל: ישראל כבשה מידי סוריה את רמת הגולן וחלק מרכס החרמון, כבשה מידי ירדן את שטחי יהודה ושומרון, כולל מזרח ירושלים והעיר העתיקה וכבשה מידי מצרים את חצי האי סיני, מצרי טיראן ורצועת עזה. לצה"ל היו כ-3400 נפגעים, מתוכם כ-780 הרוגים, כ-2590 פצועים ו-15 חיילים שנפלו בשבי.

סוריה: בתום המלחמה כבש צה"ל מידי הסורים את מרבית רמת הגולן וברכס החרמון השתלט על שטחים עד רום של 2,200 מטר מעל פני הים.

על פי מקורות סוריים 115,000 מתושבי רמת הגולן, שנמלטו יחד עם הצבא הסורי, הפכו לפליטים. במספר זה נכללים 17,000 תושבי העיר קוניטרה, שנעזבה ונהרסה. שר ההגנה הסורי, מוסטפא טלאס מסר שלסוריה היו במלחמה הזאת 714 הרוגים ו-1,254 פצועים. מקורות ישראלים העריכו שלסוריה היו כאלף הרוגים והודיעו על כך שתפסו 361 שבויים סורים.

מצרים: ישראל כבשה מידי המצרים את רצועת עזה וחצי האי סיני בשנית, לאחר שהושבו במלואם. לצבא מצרים היו בין 10,000 ל-15,000 הרוגים.

ערב הסעודית: ישראל כבשה את האיים טיראן וסנפיר מידי הסעודים בעת שהם החכירו את האיים למצרים.

ירדן: מידי ממלכת ירדן נכבשו יהודה ושומרון כולל מזרח ירושלים (ובתוכם העיר העתיקה).

צבא ירדן איבד כ-6,000 חיילים, אך ההערכה היא שרובם הגדול פשט מדיו ונטמע באוכלוסייה בתום הקרבות. מספר ההרוגים היה ככל הנראה רבע מאלה או פחות מכך. לפי משרד החוץ כ-780 חללים וכ-3,000 פצועים.

איש משפחה

לאחר שתמה המלחמה השחרור, וחיים שוחרר מצה"ל, החליט להקים לו בית בישראל. כיוון שהיה מעודו איש צנוע ומסתפק במועט, הצליח לאט-לאט לרכוש למשפחתו בית ולמלא אותו כל טוב. הוא היה בעל נאמן ואב מסור לילדיו - שני בנים ושתי בנות-תאומות שנולדו בשנת 1962. חיים השקיע את כל אונו ומרצו במשפחתו. את כל זמנו הפנוי בילה עם ילדיו, לקח אותם לטיולים או שיחק אתם במשחקים שונים.

אודותיו ואישיותו

חיים נתקבל לעיריית בת-ים, ועבד במחלקת המים. לאחר שעשה חיל בעבודתו במשך שנים, הגיע לתפקיד מנהל-עבודה. חבריו לעבודה אהבו אותו בזכות פשטותו וצניעותו. גם כאשר מונה למנהל המשיך להתייחס אליהם בחיבה ובדאגה. חבריו העריצו את מסירותו למשפחתו ואהבו לבוא אליו לביתו ולבלות ערב שקט בחיק משפחתו.

חיים היה מאושר על שזכה להתקדם בעבודתו ועל שעלה בידו לפרנס את משפחתו בת שש הנפשות, בכבוד וברווחה.

כך גם בשירותו הצבאי, הוא מילא את תפקידיו בנאמנות ובאחריות ומפקדיו היו מרוצים ממנו כחייל וכאדם. מעולם לא שמעו אותו מתלונן או מבקר והוא השתדל תמיד לעשות כמיטב יכולתו. כמו בחיים האזרחיים, כך גם ביחידתו בצבא היה אהוב על חבריו לנשק וזכה לכבוד ולהערכה כנים.

מלחמת יום הכיפורים

לאחר שנים של שירות בחיל התותחנים הועבר לחיל ההספקה. שימש כנהג רכב כבד, שתפקידו להוביל ציוד, מזון ותחמושת לכוחות הלוחמים.

במלחמת יום הכיפורים השתתף חיים בקרבות הבלימה בסיני ואחרי-כן בקרבות הפריצה אל מעבר לתעלת סואץ. במסירות ובאומץ לב נסע ימים ולילות ארוכים כדי להעביר ולספק תחמושת לכוחות המתקדמים.

המשך מלחמת יום הכיפורים

המלחמה פרצה ביום הכיפורים ה'תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, בהתקפת קואליציה של צבאות מדינות ערביות נגד ישראל, בהובלתן של סוריה ומצרים, שנתמכו על ידי חילות משלוח מארצות ערב, בעיקר מעיראק ומירדן. המלחמה התרחשה בעיקר בסיני וברמת הגולן, ונמשכה עד 24 באוקטובר 1973, יום כניסת הפסקת האש לתוקף. חילופי אש נמשכו עד 26 באוקטובר בחזית המצרית בסיני ועד מאי 1974 בחזית הסורית ברמת הגולן בתום מלחמת ההתשה במובלעת הסורית.

פתיחת המלחמה על ידי מדינות ערב הפתיעה את המודיעין של צה"ל, שלאחר הניצחון הגדול במלחמת ששת הימים ב-1967, פיתח את "הקונספציה", ולא צפה את מועד פתיחתה, את עוצמת המתקפה, את מהלכי הפתיחה ואת מאפייני הלוחמה של צבאות ערב. עם זאת, עד סוף המלחמה הצליח צה"ל להפוך את הגלגל, להתאושש מההלם הראשוני ולנצח במלחמה.

נפילתו של סרן חיים האוזר ז"ל

שלושה ימים בלבד לפני הפסקת האש, ב-19.10.1973, נפגעה המשאית של חיים והוא נפצע קשה. שלושה שבועות נאבק על חייו בבית החולים אך ביום י"ג בחשון תשל"ד (8.11.1973) מת מפצעיו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אישה, שני בנים ושתי בנות. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל.

מקום מנוחתו

בית העלמין הצבאי קריית שאול

אזור: 1 חלקה: 12 שורה: 7 קבר: 12

ת.נ.צ.ב.ה

מפת החלקה

הנצחתו של חיים האוזר ז"ל

אנדרטה לבני העיר שנפלו במערכות ישראל בת ים

יד לשריון לטרון

אנדרטה לחללי חיל הלוגיסטיקה

הנצחתו של חיים האוזר

בית יד לבנים תל אביב

המרכז למלחמת יום הכיפורים

האיש ההוא

מילים: נתן יונתן

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא

אשר היה כערבות הבוכיות

למרגלות ההר נולד ליד הנחל

בחורף שר בין ערבות בוכיות

בקיץ בין אורות בצעי המים

לחמו שלח על פני הנחל לדגה

מקני הסוף בנה לו עפיפון

כשהיה איש מגבעולי הערבות הבוכיות בנה סוכה

מאבן המבצר האפורה בנה לו בית

על מי הנחל תחנה הקים זרע שדות

שילח הונו על פני הים באניות סוחר

אך יש אשר היה כערבות הבוכיות יניח למלאכתו

ויהיה פתאום לאיש אחר.

למרגלות ההר נולד ליד הנחל

פזור נפש ליד ההר או בבכאים

ובנפלו בבוקר לא עבוט אחד על אדמתו

עיכלו לו אחוזת עולם ליד אמות המים השקטות

וכמו מבצר עתיק היה בסוף הדרך

אשר היה כערבות הבוכיות

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא

אשר היה כערבות הבוכיות

יְהִי זְכוֹרוֹ בָּרוּךְ

דברי התלמידות:

נפלה בחלקנו הזכות ליצור עבור חלל נצר האחרון אלבום הנצחה.

למדנו והשכלנו רבות מתהליך יצירת האלבום. דרכו למדנו על חייו האישיים של חיים האוזר ז"ל, על מולדתו, עברו, ילדותו ועל תרומתו הגדולה למען המדינה.

אנו מוקירות תודה על ההזדמנות שניתנה לנו להיות חלק מהפרויקט החשוב הזה ולהנציח אדם שנלחם עבור מולדתנו.

יהי זכרו ברוך
ליהי סופר ועדי עמר

דברי הסטודנטית:

מדינת ישראל זוכרת את נופליה במערכות ישראל.

נפלה בחלקי הזכות להיות חלק חשוב בפרויקט זה שבעקבותיו יצאתי למסע מרתק ומרגש.

במהלך עבודתי על האלבום למדתי רבות על חיים האוזר ז"ל, מהילדות הקשה שעבר בפולין וברוסיה, ועד עלייתו ארצה. אישיותו המיוחדת והמופלאה, איש משפחה למופת, לוחם אמיץ בעל גבורה ועוז, מסור לעבודתו וחבר נאמן. רגשות מעורבים עלו בי תוך כדי העבודה כאב, שמחה, עצב ובעיקר גאווה על הלוחמים שלנו.

תודה לתלמידות ליהי סופר ועדי עמר שהיו שותפות מלאות למסע זה.

הזיכרון יישאר בליבי לעד יחד עם תחושת כבוד והערכה לכל הנופלים.

יהי זכרו ברוך
מייטל חרירי

"יְהוָה זִכְלִי מִעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנִּצְחָנוֹן
וְזַתוּבִים בָּלֵב יִשְׂרָאֵל קְדוֹר הוֹר."

יְהוָה זִכְרוֹ בָּרוּךְ